

Garázskapuhoz olajfestményt

Fények és árnyak a kortárs műtárgyak piacán

Kortárs alkotások a Kárász utcai Gulácsy Galériában

Fotó: Frank Yvette

Kvalitások kortárs művészeti alkotást vásárolni több évtizedre szóló befektetés, ezért kevesen áldoznak rá komoly pénzeket.

A szegedi képzőművészek döntő többsége nem tudna megélni az önálló alkotómunkából, ezért valamilyen tisztességes polgári foglalkozással is rendelkezik: tanít vagy mérnökként, hivatalnokként dolgozik. A kvalitások kortárs műalkotásoknak alig van piacuk, az értő érdeklődőknek általában nincs elég pénzük, akik viszont megtehetnék, hogy festményeket, szobrokat vásároljanak, nem igazán érdeklődnek a művészet iránt.

– Komoly gond, hogy hiányoznak a bejáratott galériák, a gálalér mecénások, és a közgyűjteményeknek is kevés a pénzük erre a célra – mondja Arany Sándor festőművész, a főiskola rajz tanszékének vezetője, a legjelentősebb szegedi alkotókat tömörítő Szög-Art Művészeti Egyesület elnöke, aki szerint az értékrendel is bajok vannak. A hipermarketekben tanyázó képereskedők iszonyatos giccsel kínálnak, már egy garázskapukat gyártó cég is azzal reklámozza a termékeit a

KÉPEK ÉS ÁRAK

Ma egy közepes méretű, 60x80 centiméteres olajfestmény átlagos ára országosan ismert, befutott művészek – például Schéner Mihály, F. Zámbo István, Galambos Tamás – esetében 200-400 ezer forint. A tíz-tizenkét legjobb szegedi festő azonos nagyságú képeit 100-200 ezerért lehet eladni. A kortárs képzőművészet csak a legbátrabb befektetőknek való, akik tisztában vannak azzal, hogy ez közép, sőt inkább hosszú távon jövedelmező üzlet – állítja a hazai műkereskedelmet alaposan ismerő Nátty Róbert művészettörténész, aki szerint befutott művészekről nem nagy kockázat vásárolni, de az ő műveik szinte elérik az antik műtárgyak árát. Érdemes olyan tehetségek munkáit gyűjteni, akik még nem közzismertek, de tizenöt-húsz éven belül biztosan felfedezik őket. Például Vinkler László és Zoltányi István képei ma már sokszorosukat érik.

televízióban, hogy értékes eredeti olajképet ad hozzájuk ajándékba. A bemutatott képekről viszont ordít a dilettantizmus.

A művészek úgy vélik, Szegeden hiányzik egy nívós kortárs galéria. Erre az egyik magángaléria is azt feleli: költséges, ráfizetéses szélmalomharc mai alkotókkal foglalkozni. Nem ilyen borúlátó Leichter Ákos, a Gulácsy Galéria vezetője. Szerinte 100 ezer forint a lélektani értékhatár, ami fölött már tényleg nehezebb ma műalkotást eladni. Ezért a Kárász utcai üzletben – ahol csak zsúrizett munkákat kínálnak –

sok, olcsóbb kategóriába tartozó rézkarcot, grafikát, iparművészeti munkát, dísz tárgyat is kínálnak. A szegedi vásárlók konzervatívabbak, mint a fővárosiak, inkább a figurális képeket keresik, a bronz kisplasztikákból pedig az aktokat körülményesebb itt eladni. Helyi művészek munkái azért szerepelnek ritkán a kínálatban, mert őket inkább a műtermükben személyesen keresik fel a vevők.

Az állami mecenatúra ma is fontos lenne a képzőművészetben. Nagy Imre, a Móra Ferenc Múzeum művészettörténésze

elmondta: az intézmény költségvetéséből ugyan nem tudnak kortárs műtárgyakat vásárolni, de a Nemzeti kulturális alapprogramtól pályázattal 2003-ban kétféle, 2004-ben pedig hárommillió forintot nyertek erre a célra. Most olyan szegedi alkotóktól – például Seiben Lajos, Arany Sándor, Lázár Pál, Berkecz Éva – szeretnének egy-egy alkotást venni, akiknek még nem szerepel egyetlen munkájuk sem a múzeum gyűjteményében. A szegedi önkormányzat több mint nyolcszáz 20. századi alkotásból álló gyűjteménnyel rendelkezik. A festmények többsége az elmúlt évtizedekben lektorátusi és minisztériumi adományokból került a városhoz. Az önkormányzat műtárgyvásárlási kerete az utóbbi évtizedben már nem tudott lépést tartani az emelkedő árakkal. Pappné Zánthó Rita képzőművészeti referenstől megtudtuk, tavaly egymillió forintért öt új képet vettek. Általában a jubiláló helyi művészeket köszönti a város azzal, hogy egy-egy munkájukat támogatásképpen megvásárolja.

H. ZS.

„Akinek jó családja van, nem foglalkozik a korával”

Piroska néni százéves

Századik születésnapját ünnepelte tegnap a szegedi Bezdán Józsefné. Piroska néni családjából csak fia tudta köszönteni, testvéreit és férjét már elvesztette. Mint mondta, nem gondolta volna, hogy megéri ezt a kort, hiszen nagyon nehéz élete volt.

Jókedvűen, mosolygósan ünnepelte századik születésnapját tegnap Bezdán Józsefné Farkas Piroska. Egyetlen dolog hiányzott csak neki ezen a szép napon: a jó idő.

– Nem jó ez a tél, én a nyarat szeretem – mondta Piroska néni. Ezért örült annak a virágszokornak, amelyet Kozma József alpolgármester adott át neki. – Nem is láttam még ilyet! Hogy nő ilyenkor ilyen gyönyörű virág? – lelkesedett. Piroska néni a csokor mellé egy oklevelet is kapott, amelyben születésnapja alkalmából Szeged vezetői is gratulálnak neki. Hasonló jókívánságot egyébként a köztársasági elnök is küldött.

– Nem vagyok valami jól, már a lábaim sem akarnak elbírn – panaszkodott az idős nő, amikor a hogyan felől érdeklődtünk. – Az életem is mindig nehéz volt, nem gondoltam, hogy megérem a száz évet – tette hozzá. Piroska néni egyébként egyáltalán nem látszik a kora, sőt: ő maga is többször eltevesztette, és úgy fogalmazott, gyorsan elszállt ez a hetven év. Amikor pedig kijavították, csak legyintett:

– Akinek jó családja van, nem

foglalkozik a korával, csak azzal az örömmel, amit okoznak neki.

Az idős nő egyébként évtizedek óta egyedül él 76 éves fiával, Józseffel. Férjét 46 évvel ezelőtt vesztette el, már régen meghalt öt testvére is, unokái pedig nincsenek. – Nagyon jó fiam van, mindig azt kérdezi, mit hozzon nekem. Főz, mos, mindent megcsinál – dicsőkedett a néni.

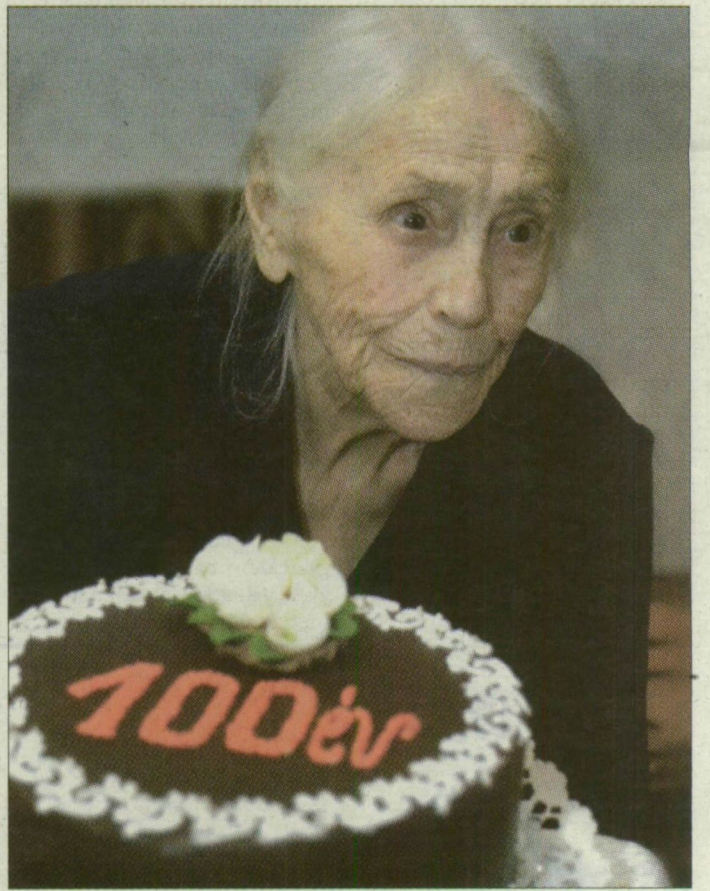
– Rádadásul mindent nagyon jól kell elvégezni, mert ha mondjuk nem sikerül jól az étel, nem eszi ám meg – mondta mosolyogva József.

A férfi elmesélte, édesapja a paprikaföldön, munka közben esett össze. Ő a vállán cipelte haza az élettelen testet, és akkor megfogadta, soha nem hagyja magára édesanyját. Ígéretét pedig be is tartotta. Csak négy évig volt távol, amikor katonáskodott.

– Akkor sirattam vég nélkül a fiamat, és abban teljesen ki is készültem – mesélte Piroska néni. József azóta soha nem hagyta egyedül, manapság pedig már egy óránál többet nem is tölt az otthonától távol. – Azt az időt már sosem tudnám bepótolni – magyarázta.

– Ne menjenek még, olyan ritkán vannak nálunk vendégek – kérlelték bennünket távozáskor. Azt mondták, csak a díjbeszedő csönget be hozzájuk időről időre. Mindkettőjük számára a másik jelenti a családot. Azt kívántuk nekik, hogy éljenek még sokáig egészséggben.

TIMÁR KRISZTA

H. ZS. Piroska néni jókedvűen ünnepelt

Fotó: Schmidt Andrea

A közgyűlési frakciók vezetői 2004-ről és 2005-ről

Kormánypárti és ellenzéki pillanatkép Szegedről

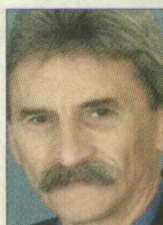
A szegedi közgyűlés kormánypárti képviselői nyugodtabb politikai légkörre számíthatnak 2005-ben. Az ellenzékiek szerint viszont a március 6-i időközi önkormányzati képviselő-választás olyan alaphangot adhat, amely nem a megnyugvás irányába mutat. A frakciók vezető politikusait vissza- és előretekintésre kértük.

Hüvös László, a Fidesz-MPSZ frakcióvezető-helyettese: – Örömet okoz, hogy az elmúlt évben befejeződtek, illetve idén tovább folynak azok a beruházások – az Anna-fürdő és az egyetemi könyvtár építése, valamint a csatornázás –, amiket az előző ciklusban készítettünk el. Fájdalmas viszont, hogy 2004-ben több száz munkahely szűnt meg Szegeden, növekedett a munkanélküliség a városban, ahol nyoma sincs a munka-

Kalmár Ferenc, az MDF-MKDSZ frakcióvezető-helyettese: – Szegeden tavaly sem történt áttörés a munkahelyteremtés ügyében. Fájó, hogy nem jöttek a városba azok a cégek, beruházások, amelyeket olyan régen várunk. 2004 negatív szenzációja a leletcsereügy volt, amellyel országos szintű botrányt szolgáltató Szeged. Ez nagyban rontotta a város imázsát. Pozitív viszont, hogy felújították a Tisza Lajos körutat és befejeződtek azok a beruházások, amelyek még az előző ciklusban kezdődtek el. 2005-re vonatkozó-

Kormos Tibor, az SZDSZ frakcióvezetője: – Számomra azért nehéz feladat az elmúlt évet értékelni és előretekinteni, mert szerintem folyamatban, nem pedig egy adott időszakra vonatkozóan – mondjuk január elsejétől december harmincegyedikéig – kell nézni a dolgokat. A szabad demokraták frakciójának elképzeléseit támogatta a városvezetés 2004-ben. Reményeink szerint a tavaly elkezdődött és az idén beinduló beruházások – a nyugati elkerülő út és a logisztikai központ építése, a Szent István tér és a kórház rekonstrukciója, valamint a repülőtér fejlesztése – befejeződnek ebben a ciklusban. Mindezeket felül nagyobb fejlesztéseket be-

Pásztai Ágnes, a Centrum Párt frakcióvezetője: – A város irányító koalíció kiegyensúlyozottan működött az elmúlt évben. 2004 a fejlesztés éve volt Szegeden. A Centrum önkormányzati képviselői saját körzetükben, Felsővároson és Újszegeden elvégezték azokat a feladatokat, amelyekkel a választók megbízták őket. Mi mindvégig a szakmaiságra helyeztük a hangsúlyt, s igyekeztünk távol tartani magunkat a politikai vitáktól. Bár akadnak kisebb hibák, azokat korrigáltuk. Számunkra az idén is a körzetben végzett tevékeny képviselői munka az elsődleges feladat. A várost illetően 2005-ben befejeződnek, illetve folytatódnak a tavaly elkezdődött beruházások, amelyek mellé újak is társulnak.

Révész Mihály, az MSZP frakcióvezetője: – Az uniós csatlakozás igazi tartalmát adott a Szeged Európa kapuja szlogennek, az M5-ös autópálya továbbépítése pedig óriási lehetőséget biztosít a városnak. Tavaly az újjászületés évéhez rengeteg rendezvény kapcsolódott, amelyekkel egy rossz kedvű városból sikerorientált Szegedet tudunk teremteni. Lényeges elem volt 2004-ben a külső városrészek fejlesztése. Idén a nagy beruházások, a repülőtér és a logisztikai központ fejlesztése, valamint az iskolafelújítások folytatása mellett fontosnak tartom a szociális háló további erősítését is. 2005-ben nyugodtabb politikai légkörre számíthatunk a városban, illetve a képviselő-testület ülésein, mert úgy látom: „az emberek már belefáradtak az akciózásba”.

SZ. C. SZ.